

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 423/2019
24.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 152/19 од 08.04.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Вршцу К 170/18 од 29.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 24. априла 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 152/19 од 08.04.2019. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Основног суда у Вршцу К 170/18 од 29.08.2018. године повређен закон – члан 441. став 4. у вези члана 262. став 1. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 170/18 од 29.08.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и једног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 194. став 1. КЗ казна затвора у трајању од три месеца, а за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ казна затвора у трајању од једне године, окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 02.06.2018. године до правноснажности пресуде и упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, односно у одговарајућу здравствену или другу специјализовану установу ради извршења мере безбедности.

Истом пресудом, на основу члана 83. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се спроводити у Заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне.

Истовремено је одређено да се сходно одредбама члана 264. став 4. ЗКП окривљени ослобађа обавезе плаћања паушала.

На основу члана 258. ЗКП, оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Наведена пресуда постала је правноснажна дана 29.08.2018. године, обзиром да су се и окривљени и његов бранилац одрекли права жалбе на пресуду.

Против ове наведене правноснажне пресуде, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 152/19 од 08.04.2019. године, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и сагласно члану 492. став 1. тачка 3) ЗКП утврди да је пресудом Основног суда у Вршцу К 170/18 од 29.08.2018. године повређен закон.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног – адвокату Небојши Јанчићу, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку, након чега је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, налазећи да њихово присуство седници већа не би било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је побијаном пресудом Основног суда у Вршцу К 170/18 од 29.08.2018. године окривљени АА оглашен кривим због извршења једног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и једног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ, за која дела је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца и истовремено му је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, те одређено да се окривљени ослобађа обавезе плаћања паушала, сходно члану 264. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана предвиђено да трошкови кривичног поступка, поред осталог, обухватају награду и нужне издатке браниоца. Тачком 9) истог члана прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају и паушални износ, за трошкове који нису обухваћени тачком 1) до 8) наведеног члана.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, поред осталог, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити о томе ко ће сносити

трошкове и колико они износе, а ставом 2. наведеног члана је, између осталог, прописано да ако недостају подаци о висини трошкова - посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац, када се ти подаци прибаве.

Полазећи од наведених законских одредби, из којих произилази да суд пресудом одлучује ко ће сносити трошкове кривичног поступка, а при чињеници да је Основни суд у Вршцу својом пресудом К 170/18 од 29.08.2018. године одредио да се окривљени ослобађа обавезе плаћања паушала, дакле није обавезао окривљеног на накнаду трошкова за одбрану по службеној дужности од стране постављеног браниоца (члан 264. став 1. ЗКП), нити га је ослободио тих трошкова (члан 266. ЗКП), иако је према одредби члана 262. став 1. ЗКП био у обавези да одлучи о томе ко ће сносити ове трошкове, то је наведена правноснажна пресуда, по оцени овога суда, донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 262. став 1. ЗКП, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио да је пресудом Основног суда у Вршцу К 170/18 од 29.08.2018. године, учињена повреда закона, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Са свега изложеног, а на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, донета одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**